

Wydawnictwo Helion ul. Kościuszki 1c 44-100 Gliwice tel. 032 230 98 63 e-mail: helion@helion.pl



# Linux. Rozmówki

ion.nl

Autor: Scott Granneman Tłumaczenie: Grzegorz Werner ISBN: 83-246-0748-X Tytuł oryginału: <u>Linux Phrasebook</u> Format: B6, stron: 464



### Podręczny słownik najważniejszych poleceń konsoli tekstowej Linuksa

- Praca z systemem plików
- Zarządzanie zainstalowanym oprogramowaniem
- Administrowanie użytkownikami i połączeniami sieciowymi

Linux już od dłuższego czasu nie jest tylko zabawką dla hobbystów. Stał się funkcjonalnym, wygodnym w obsłudze i uniwersalnym systemem operacyjnym, wykorzystywanym zarówno przez profesjonalistów, jak i użytkowników "domowych". Dostęp do zdecydowanej większości jego funkcji można uzyskać poprzez interfejs graficzny, jednak tradycyjny sposób "rozmowy" z Linuksem – konsola tekstowa – nadal pozostaje podstawowym narzędziem dla administratorów i użytkowników tego systemu. Za pomocą terminala niektóre operacje można wykonać zdecydowanie szybciej i wydajniej.

Książka "Linux. Rozmówki" to zestawienie najbardziej przydatnych poleceń konsoli tekstowej tego systemu operacyjnego. Mając ją zawsze pod ręką, nie będziesz musiał przeglądać podręcznika systemowego. Znajdziesz w niej nie tylko opisy poleceń i ich argumentów, ale również ponad 100 przykładów ich zastosowania. Poznasz polecenia przeznaczone do wykonywania operacji na plikach i katalogach, zarządzania zadaniami wydruku oraz wykonywania kopii zapasowych. Nauczysz się wyszukiwać pliki i łańcuchy tekstowe, instalować oprogramowanie oraz administrować systemem.

- Podstawowe polecenia konsoli tekstowej
- · Logowanie i wylogowywanie się
- · Wyświetlanie dokumentacji systemowej
- Strumienie i przetwarzanie potokowe
- · Wyświetlanie plików i ich fragmentów
- Przypisywanie uprawnień do plików i katalogów
- Wyszukiwanie
- Monitorowanie pracy systemu
- Kontrola działania mechanizmów sieciowych

( chies

Praca w sieci

Dzięki tej książce przyśpieszysz i usprawnisz swoją pracę

Wstęp	19
Audytorium	21
Konwencje przyjęte w książce	22

### Część I Zaczynamy

1	Co należy wiedzieć o wierszu poleceń?	25
	Wszystko jest plikiem	25
	Maksymalna długość nazw plików	26
	Rozróżnianie wielkości liter	27
	Znaki, których należy unikać w nazwach plików	28
	Symbole wieloznaczne	32
	Podsumowanie	34
2	Podstawy	. 35
2	Podstawy Wyświetlanie listy plików i folderów	. <b>35</b> 35
2	Podstawy Wyświetlanie listy plików i folderów Wyświetlanie zawartości innych folderów	<b>35</b> 35 36
2	Podstawy Wyświetlanie listy plików i folderów Wyświetlanie zawartości innych folderów Wyświetlanie zawartości folderów	. <b>35</b> . 35 . 36
2	Podstawy Wyświetlanie listy plików i folderów Wyświetlanie zawartości innych folderów Wyświetlanie zawartości folderów z wykorzystaniem symboli wieloznacznych	. <b>35</b> . 35 . 36 . 37
2	Podstawy Wyświetlanie listy plików i folderów Wyświetlanie zawartości innych folderów Wyświetlanie zawartości folderów z wykorzystaniem symboli wieloznacznych Wyświetlanie listy plików w podfolderach	<b>35</b> 36 37 38

Wyświetlanie zawartości folderu	
jako listy rozdzielonej przecinkami4	1
Wyświetlanie ukrytych plików i katalogów4	1
Wyświetlanie informacji o typach plików 4	2
Wyświetlanie zawartości folderu w kolorze4	3
Wyświetlanie praw dostępu, właścicieli i innych informacji 4	5
Odwracanie kolejności plików na listingu5	1
Sortowanie zawartości katalogów	-
według rozszerzen nazw plików	2
Sortowanie zawartości katalogów według daty i czasu5.	3
Sortowanie zawartości katalogów według rozmiaru5	4
Wyświetlanie rozmiarów w kilobajtach,	-
megabajtach i gigabajtach	5
Wyświetlanie ścieżki do bieżącego katalogu	6
Zmiana katalogu5	7
Przechodzenie do katalogu macierzystego5	7
Przechodzenie do poprzedniego katalogu5	8
Ustawianie pliku na bieżący czas	9
Ustawianie pliku na dowolny czas 6	0
Tworzenie nowego, pustego pliku6	3
Tworzenie nowego katalogu6	4
Tworzenie nowego katalogu wraz z podkatalogami6	5
Wyświetlanie operacji wykonywanych przez polecenie mkdir 6	6
Kopiowanie plików6	6
Kopiowanie plików z wykorzystaniem symboli wieloznacznych6	9
Wyświetlanie szczegółowych informacji podczas kopiowania plików7	0
Zapobieganie nadpisaniu ważnych plików7	1
Kopiowanie katalogów7	3
Tworzenie dokładnych kopii plików w innym katalogu	4

	Przenoszenie plików	75
	Zmienianie nazw plików i folderów	78
	Usuwanie plików	79
	Usuwanie kilku plików jednocześnie z wykorzystaniem symboli wieloznacznych	81
	Wyświetlanie szczegółowych informacji podczas usuwania plików	82
	Zapobieganie usunięciu kluczowych plików	82
	Usuwanie pustego katalogu	83
	Usuwanie plików i katalogów, które nie są puste	84
	Usuwanie kłopotliwych plików	86
	Przełączanie się na konto innego użytkownika	88
	Przełączanie się na konto innego użytkownika wraz z jago zmianawni środowickowymi	80
	Przełaczanie sie na konto superużytkownika	0) 0)
	Przełączanie się na konto superużytkownika	50
	wraz z jego zmiennymi środowiskowymi	91
	Podsumowanie	92
3	Nauka poleceń	93
	Wyświetlanie dokumentacji za pomocą polecenia man	94
	Wyszukiwanie poleceń na podstawie ich przeznaczenia	97
	Szybkie wyświetlanie informacji o przeznaczeniu polecenia	
	określonego nazwą	98
	Przebudowywanie bazy danych polecenia man	99
	Wyświetlanie konkretnej strony podręcznika systemowego 1	00
	Drukowanie stron podręcznika systemowego 1	02
	Wyświetlanie dokumentacji za pomocą polecenia info 1	04
	Nawigacja po systemie info 1	05
	Ustalanie ścieżek do poleceń, plików źródłowych	
	i stron podręcznika systemowego 1	09

	Czytanie opisów poleceń	111
	Znajdowanie polecenia na podstawie realizowanej	117
		113
	Ustalanie wersji polecenia, która zostanie uruchomiona	114
	Podsumowanie	116
4	Elementy konstrukcyjne	117
	Kolejne wykonywanie kilku poleceń	117
	Wykonywanie poleceń tylko w przypadku,	
	gdy poprzednie zakończyły się powodzeniem	120
	Wykonywanie poleceń	123
	Wykonywanie poleceń tylko w przypadku,	
	gdy poprzednie zakończyły się niepowodzeniem	123
	Używanie wyniku jednego polecenia jako argumentu drugiego	124
	Strumienie wejścia-wyjścia	126
	Używanie wyjścia jednego polecenia jako wejścia drugiego	127
	Przekierowanie wyjścia polecenia do pliku	130
	Zapobieganie nadpisaniu plików podczas	
	przekierowania wyników	131
	Dołączanie wyników polecenia do pliku	133
	Używanie pliku jako wejścia polecenia	134
	Podsumowanie	135

### Część II Praca z plikami

Wyświetlanie plików	137
Wyświetlanie plików na standardowym wyjściu	137
Łączenie plików na standardowym wyjściu	139
Dołączanie plików do innego pliku	140
Łączenie plików i numerowanie wierszy	141
Wyświetlanie tekstu ekran po ekranie	
Wyszukiwanie danych w programie stronicującym	145
	Wyświetlanie plików Wyświetlanie plików na standardowym wyjściu Łączenie plików na standardowym wyjściu Dołączanie plików do innego pliku Łączenie plików i numerowanie wierszy Wyświetlanie tekstu ekran po ekranie Wyszukiwanie danych w programie stronicującym

	Edytowanie plików z poziomu programu stronicującego .	146
	Wyświetlanie pierwszych 10 wierszy pliku	147
	Wyświetlanie pierwszych 10 wierszy kilku plików	148
	Wyświetlanie kilku pierwszych wierszy pliku lub plików	149
	Wyświetlanie kilku pierwszych bajtów, kilobajtów lub	150
	Muéwietlenie estetnich 10 wierszy nliku	150
	Wyświetlanie ostatnich 10 wierszy piku	152
	Wyswietlanie ostatnich 10 wierszy kilku plikow	153
	Wyświetlanie kilku ostatnich wierszy pliku lub plików	154
	Wyświetlanie kilku ostatnich,	
	stale aktualizowanych wierszy pliku lub plików	155
	Podsumowanie	156
6	Drukowanie i zarządzanie zadaniami wydruku	157
	Wyświetlanie listy dostępnych drukarek	158
	Ustalanie drukarki domyślnej	159
	Ustalanie sposobu, w jaki podłączone są drukarki	160
	Jednoczesne wyświetlanie wszystkich informacji o drukarkac	h 162
	Drukowanie plików na drukarce domyślnej	163
	Drukowanie plików na dowolnej drukarce	164
	Drukowanie większej liczby kopii pliku	165
	Wyświetlanie zadań wydruku	166
	Wyświetlanie zadań wydruku Wyświetlanie zadań wydruku z określeniem nazwy drukark	166 i 167
	Wyświetlanie zadań wydruku Wyświetlanie zadań wydruku z określeniem nazwy drukark Anulowanie bieżącego zadania wydruku wysłanego do drukarki domyślnej	166 i 167 168
	Wyświetlanie zadań wydruku Wyświetlanie zadań wydruku z określeniem nazwy drukark Anulowanie bieżącego zadania wydruku wysłanego do drukarki domyślnej Anulowanie zadania wydruku wysłanego	166 i 167 168
	Wyświetlanie zadań wydruku Wyświetlanie zadań wydruku z określeniem nazwy drukark Anulowanie bieżącego zadania wydruku wysłanego do drukarki domyślnej Anulowanie zadania wydruku wysłanego do dowolnej drukarki	166 i 167 168 169
	Wyświetlanie zadań wydruku Wyświetlanie zadań wydruku z określeniem nazwy drukark Anulowanie bieżącego zadania wydruku wysłanego do drukarki domyślnej Anulowanie zadania wydruku wysłanego do dowolnej drukarki Anulowanie wszystkich zadań wydruku	166 i 167 168 169 170

7	Przynależność i prawa dostępu	.173
	Zmiana grupy, do której należą pliki i katalogi	. 174
	Rekurencyjna zmiana grupy, do której należy katalog	. 176
	Obserwowanie zmian dokonywanych przez polecenie chgrp	177
	Zmiana właściciela plików i katalogów	. 179
	Zmiana właściciela oraz grupy plików i katalogów	. 181
	Podstawowe informacje o prawach dostępu	. 182
	Zmiana praw dostępu do plików i katalogów	
	z wykorzystaniem notacji alfabetycznej	. 185
	Zmiana praw dostępu do plików i katalogów	
	z wykorzystaniem notacji liczbowej	. 188
	Rekurencyjna zmiana uprawnień	. 192
	Ustawianie i zerowanie znacznika suid	. 194
	Ustawianie i zerowanie znacznika sgid	. 198
	Ustawianie i zerowanie lepkiego bitu	. 201
	Podsumowanie	. 205
8	Archiwizacja i kompresja	.207
	Archiwizowanie i kompresowanie plików	
	za pomocą polecenia zip	. 209
	Uzyskiwanie najwyższego stopnia kompresji	
	w programie zip	. 211
	Dodawanie hasła do skompresowanych archiwów zip	. 213
	Dekompresowanie plików	. 215
	Wyświetlanie listy plików, które zostaną zdekompresowane	216
	Testowanie plików, które zostaną zdekompresowane	. 217
	Kompresowanie plików za pomocą polecenia gzip	. 218
	Rekurencyjne kompresowanie plików za pomocą polecenia gzip	219
	Uzyskiwanie najwyższego stopnia kompresji w programie gzip	221
	Dekompresowanie plików skompresowanych poleceniem gzip	223

Testowanie plików, które mają być zdekompresowane	
poleceniem gunzip	224
Kompresowanie plików za pomocą polecenia bzip2	225
Uzyskiwanie najwyższego stopnia kompresji	
w programie bzip2	226
Dekompresowanie plików skompresowanych	
poleceniem bzip2	227
Testowanie plików, które mają być zdekompresowane	
poleceniem bunzip2	228
Archiwizowanie plików za pomocą polecenia tar	229
Archiwizowanie i kompresowanie plików	
za pomocą poleceń tar i gzip	231
Testowanie plików, które mają być rozpakowane	
i zdekompresowane	233
Dekompresowanie i odpakowywanie plików	235
Podsumowanie	236

### Część III Wyszukiwanie

9	Wyszukiwanie dla początkujących	237
	Przeszukiwanie bazy nazw plików	238
	Przeszukiwanie bazy nazw plików bez uwzględniania wielkości liter	240
	Zarządzanie wynikami otrzymanymi podczas przeszukiwania	
	bazy nazw plików	241
	Aktualizowanie bazy danych używanej przez locate	242
	Szukanie wzorców w plikach tekstowych	245
	Podstawy wyszukiwania wzorców w plikach tekstowych	246
	Rekurencyjne wyszukiwanie tekstu w plikach	251
	Szukanie tekstu w plikach	
	bez uwzględniania wielkości liter	253
	Wyszukiwanie całych słów w plikach	254

Wyświetlanie numerów wierszy,	
w których występują szukane słowa	255
Wyszukiwanie słów w wynikach poleceń	255
Wyświetlanie kontekstu słów występujących w plikach	258
Wyświetlanie wierszy, w których nie występuje	
określone słowo	261
Wyświetlanie nazw plików zawierających szukane słowa	262
Wyszukiwanie słów w wynikach wyszukiwania	263
Podsumowanie	264
11 Polecenie find	267
Wyszukiwanie plików według nazwy	268
Wyszukiwanie plików według właściciela	270
Wyszukiwanie plików według grupy	271
Wyszukiwanie plików według rozmiaru	272
Wyszukiwanie plików według typu	274
Wyświetlanie wyników, jeśli spełnione są wszystkie	
warunki (AND)	276
Wyświetlanie wyników, jeśli spełniony	
jest którykolwiek z warunków (OR)	278
Wyświetlanie wyników, jeśli warunek	
nie jest spełniony (NOT)	281
Wykonywanie polecenia na każdym znalezionym pliku	282
Zapisywanie wyników wyszukiwania w pliku	285
Podsumowanie	285

### Część IV Środowisko

11 Powłoka	.287
Wyświetlanie historii wiersza poleceń	. 287
Ponowne wykonywanie poprzedniego polecenia	. 289
Uruchamianie poprzednich poleceń	
z wykorzystaniem numerów	. 289

	Uruchamianie poprzednich poleceń	
	z wykorzystaniem łańcuchów	290
	Wyświetlanie wszystkich aliasów poleceń	292
	Wyświetlanie polecenia związanego z określonym aliasem	293
	Tworzenie tymczasowego aliasu	293
	Tworzenie trwałego aliasu	294
	Usuwanie aliasu	296
	Podsumowanie	297
2	Monitorowanie zasobów systemu	299
	Wyświetlanie wszystkich działających procesów	300
	Wyświetlanie drzewa procesów	303
	Wyświetlanie procesów należących do określonego użytkownika	304
	Zamykanie działającego procesu	305
	Wyświetlanie dynamicznie aktualizowanej	
	listy działających procesów	308
	Wyświetlanie otwartych plików	310
	Wyświetlanie plików otwartych	
	przez określonego użytkownika	312
	Wyświetlanie użytkowników określonego pliku	313
	Wyświetlanie procesów związanych	
	z określonym programem	314
	Wyświetlanie informacji o systemowej pamięci RAM	316
	Wyświetlanie stopnia wykorzystania przestrzeni dyskowej	318
	Wyświetlanie informacji o ilości przestrzeni zajetej przez katalog i jego podkatalogi	320
	Wyświetlanie łącznej przestrzeni zajętej przez katalog	322
	Podsumowanie	322

13	Instalowanie oprogramowania	325
	Instalowanie pakietów oprogramowania w dystrybucjach opartych na RPM	327
	Usuwanie pakietów oprogramowania w dystrybucjach opartych na RPM	329
	Instalowanie pakietów oprogramowania wraz z pakietami zależnymi w dystrybucjach opartych na RPM	330
	Usuwanie pakietów oprogramowania wraz z pakietami zależnymi w dystrybucjach opartych na RPM	333
	Aktualizowanie pakietów oprogramowania wraz z pakietami zależnymi w dystrybucjach opartych na RPM	335
	Wyszukiwanie dostępnych pakietów w dystrybucjach opartych na RPM	337
	Instalowanie pakietów oprogramowania w Debianie	338
	Usuwanie pakietów oprogramowania w Debianie	340
	Instalowanie pakietów oprogramowania wraz z pakietami zależnymi w Debianie	341
	Usuwanie pakietów oprogramowania wraz z pakietami zależnymi w Debianie	345
	Aktualizowanie pakietów oprogramowania wraz z pakietami zależnymi w Debianie	346
	Wyszukiwanie dostępnych pakietów w Debianie	348
	Usuwanie niepotrzebnych pakietów instalacyjnych	250
		350
	Kozwiązywanie problemów z apt	351
	Podsumowanie	353

### Część V Sieć

14 Łączność	355
Wyświetlanie stanu interfejsów sieciowych	356
Sprawdzanie, czy komputer działa i przyjmuje żądania	359
Śledzenie trasy pakietów między dwoma hostami	361

Wyszukiwania DNS	363
Konfigurowanie interfejsu sieciowego	365
Wyświetlanie stanu bezprzewodowych	
interfejsów sieciowych	367
Konfigurowanie bezprzewodowego interfejsu sieciowego	369
Pobieranie nowego adresu za pomocą DHCP	373
Uaktywnianie połączenia sieciowego	376
Dezaktywowanie połączenia sieciowego	377
Wyświetlanie tablicy tras IP	378
Modyfikowanie tablicy tras IP	381
Rozwiązywanie problemów z siecią	383
Podsumowanie	387
15 Praca w sieci	389
Bezpieczne logowanie się w innym komputerze	389
Bezpieczne logowanie się w innym komputerze	
bez podawania hasła	395
Bezpieczne przenoszenie plików między komputerami	398
Bezpieczne kopiowanie plików między komputerami	400
Bezpieczne tworzenie kopii zapasowej plików	402
Nieinteraktywne pobieranie plików	410
Nieinteraktywne pobieranie witryn WWW	416
Sekwencyjne pobieranie plików	
lub zasobów internetowych	419
Podsumowanie	421
16 Sieci Windows	423
Odkrywanie głównej przeglądarki grupy roboczej	424
Sprawdzanie i odwzorowywanie nazw NetBIOS i adresów IP .	428
Wyświetlanie udziałów Samby	
udostępnianych przez komputer	429

Skorowidz44	41
Podsumowanie44	40
Montowanie systemu plików Samby4	34
z wykorzystaniem klienta w stylu FTP4	31
Dostęp do zasobów Samby	

# Nauka poleceń

W rozdziale 2., "Podstawy", poznałeś kilka podstawowych poleceń systemowych. Dowiedziałeś się o nich dużo, ale wiele informacji pominięto. Polecenie 1s jest niezwykle elastycznym i potężnym narzędziem i ma znacznie więcej opcji niż opisano w poprzednim rozdziale. Jak zatem możesz dowiedzieć się więcej o tym poleceniu albo o innych, które wzbudzą Twoje zainteresowanie? I jak masz odkryć nowe polecenia, skoro nie znasz nawet ich nazw? Właśnie o tym traktuje niniejszy rozdział. Przeczytasz w nim, jak uzyskać więcej informacji o poleceniach, które już znasz, o tych, o których wiesz, że ich nie znasz, a nawet o tych, o których nie wiesz, że ich nie znasz!

Zaczniemy od dwóch narzędzi wagi ciężkiej — man oraz info — a następnie przejdziemy do mniejszych, bardziej precyzyjnych poleceń, które w rzeczywistości również korzystają z danych gromadzonych na użytek man. Kiedy skończysz lekturę tego rozdziału, będziesz mógł przystąpić do nauki licznych poleceń, które są dostępne w środowisku powłoki. Wyświetlanie dokumentacji za pomocą polecenia man

# Wyświetlanie dokumentacji za pomocą polecenia man

### man ls

Chcesz dowiedzieć się więcej o jakimś poleceniu Linuksa? To łatwe! Przypuśćmy, że chcesz poznać bliżej polecenie 1s. Wpisz man 1s, a na ekranie pojawi się strona podręcznika systemowego (tak zwana strona *man*, skrót od *manual* podręcznik) wypełniona informacjami o różnych aspektach tego polecenia. W ten sam sposób możesz wyświetlić dokumentację innych poleceń opisanych w książce. Niemal każde z nich ma swoją stronę w podręczniku systemowym.

Choć strony *man* są przydatne, mają swoje wady. Aby z nich korzystać, musisz znać nazwy poleceń (choć akurat ten problem można obejść); często są też nieaktualne i nie opisują najnowszych funkcji poleceń. Nie wszystkie polecenia mają swoje strony *man*, co bywa irytujące. Co najgorsze, nawet jeśli znajdziesz stronę, która opisuje interesujące Cię polecenie, a w dodatku jest aktualna, nadal możesz mieć poważny problem: może ona okazać się niemal bezużyteczna.

Strony *man* są zwykle (choć nie zawsze) pisane przez twórców programów. Większość aplikacji dołączanych do dystrybucji Linuksa piszą osoby, które są doskonałymi programistami, ale często nie potrafią klarownie objaśniać swoich dzieł. Wiedzą, jak działają ich programy, ale zdarza im się zapomnieć, że zwykli użytkownicy nie mają pojęcia o sprawach, które programista uznaje za oczywiste.

### Wyświetlanie dokumentacji za pomocą polecenia man

Pomimo tych problemów strony podręcznika systemowego są doskonałym źródłem wiedzy dla każdego użytkownika Linuksa, niezależnie od jego doświadczenia. Jeśli zamierzasz pracować w wierszu poleceń, musisz nauczyć się, jak z nich korzystać.

Jak już wspomniano, polecenie to jest łatwe w użyciu. Po prostu wpisz **man** i nazwę polecenia, którego dokumentację chcesz przeczytać:

```
$ man ls
                   User Commands
LS(1)
                                              LS(1)
NAME
  ls - list directory contents
SYNOPSIS
  ls [OPTION]... [FILE]...
DESCRIPTION
  List information about the FILEs (the current
  directory by default).
  Sort entries alphabetically if none of -cftuSUX
  nor --sort.
  Mandatory arguments to long options are mandatory
  to short options too.
  -a. --all
    do not hide entries starting with .
  -A, --almost-all
    do not list implied . and ..
[listing skrócony ze względu na długość]
```

W tym przypadku informacje wyświetlane przez man są bardzo obszerne — liczą ponad 200 wierszy. Oczywiście, nie wszystkie polecenia są opisane tak szczegółowo, ale dokumentacja niektórych jest jeszcze obszerniejsza. Strona podręcznika systemowego zwykle (choć nie zawsze) zawiera następujące sekcje:

### Wyświetlanie dokumentacji za pomocą polecenia man

- NAME nazwa polecenia i jego krótki opis;
- SYNOPSIS podstawowy format polecenia;
- DESCRIPTION dłuższy opis polecenia;
- OPTIONS kluczowy element strony man: poszczególne opcje polecenia wraz z krótkimi opisami;
- FILES inne pliki używane przez polecenie;
- AUTHOR autor polecenia i informacje kontaktowe;
- BUGS znane usterki i sposób zgłaszania nowych;
- COPYRIGHT jak łatwo się domyślić, informacje o prawach autorskich;
- SEE ALSO pokrewne polecenia.

Poruszanie się po stronie *man* nie przysparza większych trudności. Aby przewinąć ekran o jeden wiersz w dół, naciśnij klawisz strzałki w dół; aby przewinąć ekran o jeden wiersz w górę, naciśnij klawisz strzałki w górę. Aby przejść do następnej strony, naciśnij spację albo klawisz f (od forward — w przód); aby przejść do poprzedniej strony, naciśnij klawisz b (od backward — w tył). Kiedy osiągniesz koniec strony man, polecenie może automatycznie zakończyć działanie i wrócić do powłoki. Może też po prostu zatrzymać się na końcu strony; w takim przypadku naciśnij klawisz q, aby wyjść z programu. Klawisz q możesz zresztą nacisnąć w dowolnym momencie, jeśli strona nie zawiera interesujących Cię informacji.

#### Wyszukiwanie poleceń na podstawie ich przeznaczenia

Jeśli masz kłopoty ze znalezieniem konkretnej informacji, możesz skorzystać z funkcji wyszukiwania. Naciśnij klawisz /, wpisz szukany termin, a następnie naciśnij klawisz *Enter*. Jeśli termin istnieje, zostaniesz do niego przeniesiony; aby znaleźć następne wystąpienie terminu, ponownie naciśnij *Enter* (lub *n*); aby cofnąć się do poprzedniego wystąpienia, naciśnij klawisze *Shift+n*.

## Wyszukiwanie poleceń na podstawie ich przeznaczenia

man -k

Dzięki zdobytej właśnie wiedzy możesz swobodnie poruszać się po stronach *man* i znajdować dokładnie to, czego potrzebujesz... pod warunkiem że wiesz, którą stronę masz przeczytać. A jeśli mniej więcej wiesz, do czego służy pewne polecenie, ale nie znasz jego nazwy? Spróbuj użyć opcji -k (lub --apropos) i wyszukać słowo lub frazę, która opisuje przeznaczenie polecenia. Na ekranie pojawi się lista wszystkich poleceń, których nazwa lub streszczenie zawiera szukany termin.

```
$ man list
No manual entry for list
$ man -k list
last (1) - show listing of last logged in users
ls (1) - list directory contents
lshal (1) - List devices and their properties
lshw (1) - list hardware
lsof (8) - list open files
[listing skrócony ze względu na długość]
```

#### Szybkie wyświetlanie informacji

Bądź uważny, ponieważ opcja -k może wyświetlić długą listę wyników, na której łatwo przegapić ten właściwy. Jeśli pierwsza próba się nie powiedzie, spróbuj poszukać innego terminu.

WSKAZÓWKA

Opcja - k (reprezentowana również przez - - apropos) działa dokładnie tak samo jak polecenie apropos.

# Szybkie wyświetlanie informacji o przeznaczeniu polecenia określonego nazwą

man -f

Jeśli znasz nazwę polecenia, ale nie wiesz, do czego ono służy, możesz to szybko ustalić bez otwierania jego strony *man*. Użyj opcji - f (lub - -whatis), aby wyświetlić streszczenie polecenia.

\$ man -f ls
ls (1)

- list directory contents

### WSKAZÓWKA

Tak, opcja - f (znana też jako - - whatis) działa dokładnie tak samo jak polecenie whatis opisane szczegółowo dalej w tym rozdziale.

# Przebudowywanie bazy danych polecenia man

man -u

Może się zdarzyć, że gdy będziesz próbował znaleźć dokumentację jakiegoś polecenia, *man* poinformuje Cię, że strona tego polecenia nie istnieje. Zanim się poddasz, skorzystaj z opcji -u (lub --update), która wymusza przebudowanie bazy poleceń i stron używanej przez *man*. Jeśli podejrzewasz, że coś jest nie tak, zwykle jest to dobry wstęp do rozwiązania problemu.

```
$ man ls
No manual entry for ls
$ man -u ls
LS(1) User Commands LS(1)
NAME
ls - list directory contents
SYNOPSIS
ls [OPTION]... [FILE]...
[listing skrócony ze względu na długość]
```

# Wyświetlanie konkretnej strony podręcznika systemowego

man [1-8]

Być może zauważyłeś, że na poprzednim listingu pierwszy wiersz strony *man* zawierał tekst LS(1). Wcześniej, kiedy używaliśmy opcji -k, po wszystkich nazwach poleceń **NAUKA POLECEŃ** 

#### Wyświetlanie konkretnej strony podręcznika systemowego

również występował numer w nawiasie. Przy większości poleceń był to numer 1, ale jedno z nich — 1sof — było oznaczone numerem 8. Co oznaczają te liczby?

Otóż podręcznik systemowy jest podzielony na sekcje ponumerowane od 1 do 8, które opisano poniżej (nie martw się, jeśli nie zrozumiesz wszystkich przykładów; niektóre z nich są bardzo ezoteryczne i wyspecjalizowane):

- Polecenia ogólne; przykłady: cd, chmod, lp, mkdir, passwd.
- Niskopoziomowe wywołania systemowe obsługiwane przez jądro; przykłady: intro, chmod.
- Funkcje biblioteczne C; przykłady: beep, HTML::Par →ser, Mail::Internet.
- 4. Pliki specjalne, takie jak urządzenia w katalogu /dev; przykłady: console, 1p, mouse.
- Formaty plików i konwencje nazewnicze; przykłady: apt.conf, dpkg.cfg, hosts, passwd.
- Gry; przykłady: atlantik, bouncingcow, kmahjongg i rubik.
- Zagadnienia różne, w tym dokumentacja pakietów makr; przykłady: ascii, samba, utf-8.
- 8. Polecenia administracyjne; przykłady: mount, shut →down.

Niemal wszystkie opisane dotychczas polecenia należą do sekcji 1., co nie powinno dziwić, ponieważ skupiliśmy się na ogólnej obsłudze Linuksa. Zauważ jednak, że

### Wyświetlanie konkretnej strony podręcznika systemowego

niektóre hasła występują w więcej niż jednej sekcji; na przykład chmod znajduje się w sekcjach 1. i 2., a passwd — w 1. i 5. Kiedy wpiszesz polecenie **man passwd**, domyślnie zostanie wyświetlone hasło z sekcji o niższym numerze. Zobaczysz więc stronę poświęconą poleceniu passwd, co nie jest zbyt przydatne, jeśli próbujesz dowiedzieć się czegoś o pliku passwd. Aby obejrzeć poświęconą mu stronę, zaraz po poleceniu man wpisz numer odpowiedniej sekcji.

```
$ man passwd
PASSWD(1)
                                     PASSWD(1)
NAME
  passwd - change user password
SYNOPSIS
  passwd [-f|-s] [name]
  passwd [-g] [-r|-R] group
  passwd [-x max] [-n min] [-w warn] [-i inact]
login
  passwd {-l|-u|-d|-S|-e} login
DESCRIPTION
  passwd changes passwords for user and group
  ⇒accounts. A normal user...
[listing skrócony ze względu na długość]
$ man 5 passwd
PASSWD(5)
                                     PASSWD(5)
NAME
  passwd - The password file
DESCRIPTION
  passwd contains various pieces of information for
  ⇒each user account.
[listing skrócony ze względu na długość]
```

Drukowanie stron podręcznika systemowego

# Drukowanie stron podręcznika systemowego

man -t

Choć czytanie stron *man* za pomocą programu terminala jest bardzo łatwe, czasem konieczne jest ich wydrukowanie. Drukowanie strony *man* nie jest jednak jednoetapowym procesem, a w pokazanych niżej poleceniach zastosowano zasady, które zostaną wyjaśnione dopiero w dalszych rozdziałach. Jeśli jednak chcesz wydrukować stronę *man*, możesz zrobić to właśnie w ten sposób. Niebawem zrozumiesz dokładniej, do czego służą te polecenia.

Przypuśćmy, że do systemu podłączona jest drukarka, której nadałeś nazwę hp\_laserjet. Chcesz wydrukować stronę poświęconą poleceniu ls bezpośrednio na tej drukarce, więc używasz opcji -t (lub --troff) i przekazujesz wyniki do polecenia lpr, wskazując swoją drukarkę za pomocą opcji -P.

\$ man -t ls | lpr -P hp\_laserjet

### UWAGA

Symbol potoku (|) zostanie wyjaśniony w rozdziale 4., "Elementy konstrukcyjne", oraz 6., "Drukowanie i zarządzanie zadaniami wydruku".

### Drukowanie stron podręcznika systemowego

Po kilku chwilach — w zależności od szybkości komputera i drukarki — rozpocznie się druk stron *man* poświęconych poleceniu 1s. Może się jednak zdarzyć, że nie będziesz chciał ich drukować, a tylko przekształcić w format PDF. I w tym przypadku wymagane polecenia mogą wydawać się niezrozumiałe, ale wkrótce dowiesz się, jak działają.

Ponownie użyjesz opcji -t, ale tym razem wyślesz wyniki do postscriptowego pliku o nazwie ls.ps. Jeśli ten proces zakończy się pomyślnie, przekształcisz plik postscriptowy w format PDF za pomocą polecenia ps2pdf, a jeśli i to się powiedzie, usuniesz plik postscriptowy, który nie będzie już potrzebny.

```
$ man -t ls > ls.ps && ps2pdf ls.ps && rm ls.ps
```

#### UWAGA

```
Symbole > oraz && zostaną omówione w rozdziale 4., a po-
lecenie ps2pdf — w rozdziale 6.
```

Jeśli chcesz utworzyć drukowaną bibliotekę stron *man* poświęconych ulubionym poleceniom albo przekształcić je w pliki PDF (które w razie potrzeby również można wydrukować), teraz już wiesz, jak to zrobić. Polecenie *man*, choć proste, jest bardzo elastyczne, co jeszcze zwiększa jego przydatność.

Wyświetlanie dokumentacji za pomocą polecenia info

# Wyświetlanie dokumentacji za pomocą polecenia info

### info

Polecenie man oraz strony podręcznika systemowego są proste w użyciu, choć ich zawartość nie zawsze jest zadowalająca. Ze względu na ich wady w ramach projektu GNU Project (dzięki któremu zaistniało wiele poleceń omawianych w tej książce) opracowano nowy format: strony informacyjne, które przegląda się za pomocą polecenia info.

Strony *info* są zwykle lepiej napisane, obszerniejsze i bardziej kompletne, ale trudniejsze w użyciu niż strony *man*. Strona *man* jest pojedynczym plikiem, natomiast strony *info* niemal zawsze są podzielone na wiele sekcji zwanych *węzłami*, które z kolei mogą zawierać podsekcje zwane *podwęzłami*. Musisz nauczyć się poruszać nie tylko po pojedynczej stronie, ale również między węzłami i podwęzłami. Początkowo możesz mieć kłopoty z nawigacją i wyszukiwaniem informacji, co ma dość ironiczny wydźwięk: coś, co miało ułatwiać życie nowicjuszom, w rzeczywistości znacznie je komplikuje.

System info ma wiele aspektów, a jednym z pierwszych poleceń, które warto zbadać za jego pomocą, jest właśnie info. Aby przeczytać informacje o poleceniu info i dowiedzieć się, jak z niego korzystać, wpisz:

```
$ info info
```

NAUKA POLECEŃ

Na ekranie pojawi się strona *info* poświęcona poleceniu info. Teraz musisz nauczyć się poruszać po tej skarbnicy wiadomości.

# Nawigacja po systemie info

Na ekranie danej sekcji możesz przejść o jeden wiersz w dół, naciskając klawisz strzałki w dół; aby przejść o jeden wiersz w górę, naciśnij klawisz strzałki w górę. Kiedy osiągniesz koniec danej sekcji, kursor zatrzyma się i nie będziesz mógł przejść dalej.

Jeśli chcesz przewinąć tekst o cały ekran w dół, naciśnij klawisz *Page Down*; jeśli chcesz przewinąć go w górę, naciśnij klawisz *Page Up*. W ten sposób nie będziesz mógł jednak opuścić bieżącej sekcji.

Jeśli osiągniesz koniec sekcji i zechcesz wrócić na jej początek, naciśnij klawisz *b* (od *beginning* — początek). Natomiast klawisz *e* (od *end* — koniec) przeniesie Cię na koniec sekcji.

Kiedy będziesz przeskakiwał z miejsca na miejsce, może się zdarzyć, że tekst na ekranie zostanie zniekształcony. W takim przypadku naciśnij klawisze Ctrl+l, aby przerysować ekran, a wszystko wróci do normy.

Wiesz już, jak poruszać się po określonej sekcji lub węźle, więc wyjaśnijmy teraz, jak nawigować między węzłami. Tekst danej sekcji możesz przewijać w dół i w górę nie

### Nawigacja po systemie info

tylko za pomocą klawiszy *Page Down* i *Page Up*, ale również za pomocą klawisza spacji oraz klawiszy *Backspace* albo *Delete*. Mają one tę przewagę nad klawiszami *Page Down* i *Page Up*, że kiedy osiągniesz koniec węzła, zostaniesz automatycznie przeniesiony do następnego węzła (albo do podwęzła, jeśli jakiś istnieje). Podobnie podczas przewijania tekstu w górę zostaniesz przeniesiony do poprzedniego węzła (albo do podwęzła, jeśli jakiś istnieje). Za pomocą klawisza spacji albo klawiszy *Backspace* lub *Delete* możesz szybko przejrzeć cały zbiór stron *info* poświęconych określonemu poleceniu.

Aby zaoszczędzić sobie pisania, możesz nacisnąć klawisz n (od *next* — następny), aby przejść do następnego węzła na tym samym poziomie. Jeśli czytasz węzeł, który ma podwęzły, i naciśniesz klawisz n, pominiesz podwęzły i przejdziesz bezpośrednio do następnego węzła (równorzędnego właśnie czytanemu). Jeśli jednak czytasz podwęzeł, przejdziesz do następnego podwęzła. Podczas gdy n przenosi Cię do następnego węzła na bieżącym poziomie, p (od *previous* — poprzedni) przenosi Cię do poprzedniego.

Aby przejść do następnego węzła lub podwęzła, naciśnij klawisz / (prawy nawias kwadratowy). Jeśli czytasz węzeł i naciśniesz klawisz /, przejdziesz do pierwszego podwęzła, jeśli jakiś istnieje; jeśli nie, przejdziesz do następnego węzła równorzędnego. Aby przejść do poprzedniego węzła lub podwęzła, naciśnij klawisz / (lewy nawias kwadratowy).

#### Nawigacja po systemie info

Aby przejść o jeden węzeł w górę, do węzła nadrzędnego względem obecnie czytanego, naciśnij klawisz *u* (od *up* — w górę). Bądź jednak ostrożny — możesz łatwo przeskoczyć przez główną stronę polecenia, o którym czytasz, i trafić do tak zwanego węzła katalogowego, który prowadzi do wszystkich innych węzłów info (możesz w dowolnym momencie przejść do węzła katalogowego, naciskając klawisz *d*, od *directory* — katalog).

Węzeł katalogowy jest szczególnie obszernym przykładem strony, na którą możesz trafić w różnych miejscach całego systemu *info*: strony menu, która zawiera listę podwęzłów lub węzłów. Kiedy znajdujesz się na stronie menu, możesz szybko przejść do jednego z podwęzłów na dwa sposoby. Wpisz *m* (od *menu*), a następnie zacznij wpisywać nazwę podwęzła, do którego chcesz przejść. Na przykład tak wygląda pierwsza strona wyświetlona po wpisaniu **info info** w wierszu poleceń:

```
File: info.info, Node: Top, Next: Getting
→Started, Up: (dir)
Info: An Introduction
*************************
The GNU Project distributes most of its on-line
manuals in the "Info format", which you read using
an "Info reader". You are probably using an Info
reader to read this now.
[listing skrócony ze względu na długość]
* Menu:
* Getting Started:: Getting started using an Info
→reader.
* Expert Info:: Info commands for experts.
```

#### Nawigacja po systemie info

```
* Creating an Info File:: How to make your own Info

→file.

* Index:: an index of topics, commands, and variables.
```

Aby przejść do węzła Expert Info, wpisz m, a następnie Exp. W tym momencie możesz dopisać litery ert Info albo po prostu nacisnąć klawisz *Tab*, a program info automatycznie wybierze pozycję menu pasującą do wprowadzonych znaków. Jeśli program zgłosi błąd, oznacza to, że pomyliłeś się podczas pisania albo że wprowadzone znaki pasują do więcej niż jednej pozycji menu. Popraw pomyłkę albo wpisz więcej znaków, aby program mógł jednoznacznie ustalić, jaką pozycją jesteś zainteresowany. Jeśli zdecydujesz, że jednak nie chcesz przechodzić do żadnej pozycji menu, naciśnij klawisze *Ctrl+g*, aby anulować polecenie, i kontynuuj lekturę bieżącego węzła.

Możesz też użyć klawisza strzałki w górę lub w dół, aby umieścić kursor ponad żądaną pozycją menu, a następnie nacisnąć klawisz *Enter*. Obie metody dają ten sam efekt.

Jeśli nie chcesz nawigować po stronach *info*, lecz wyszukać jakieś informacje, na to również są dwa sposoby: możesz przeszukać tytuły wszystkich węzłów dotyczących danego polecenia albo przeszukać tekst tych węzłów. Aby przeszukać tytuły, wpisz **i** (od *index*, ponieważ wyszukiwanie to wykorzystuje indeks węzłów utworzony przez *info*) oraz szukany termin i naciśnij klawisz *Enter*. Jeśli termin występuje w którymś z tytułów węzłów, zostaniesz przeniesiony do odpowiedniego węzła. Aby powtórzyć wyszukiwanie i przejść do następnego wyniku, naciśnij klawisz przecinka.

#### Ustalanie ścieżek do poleceń

Jeśli zamiast tytułu chcesz wyszukać tekst, wpisz **s** (od *search* — wyszukiwanie) oraz szukany termin lub frazę i naciśnij klawisz *Enter*. Aby powtórzyć wyszukiwanie, naciśnij klawisz *s*, a potem *Enter*. Nie jest to tak proste jak naciskanie przecinka podczas wyszukiwania tytułów, ale działa.

Jeśli będziesz potrzebował pomocy, naciśnij klawisz ?, a w dolnej części okna pojawią się różne informacje dotyczące programu info. Możesz poruszać się po tej sekcji za pomocą znanych Ci już klawiszy. Aby zamknąć ekran pomocy, naciśnij klawisz *l*.

Wreszcie, co najważniejsze, aby zamknąć program info i wrócić do powłoki, naciśnij klawisz q (od quit — zakończ). Uff!

# Ustalanie ścieżek do poleceń, plików źródłowych i stron podręcznika systemowego

#### whereis

Polecenie whereis pełni niezwykle przydatną funkcję: wyświetla ścieżkę do wykonywalnego pliku polecenia, jego plików źródłowych (jeśli istnieją) oraz jego stron *man*. Oto przykładowe wyniki, jakie mógłbyś uzyskać w przypadku programu KWord, procesora tekstów wchodzącego

#### Ustalanie ścieżek do poleceń

w skład pakietu KOffice (oczywiście zakładając, że zainstalowane są pliki binarne oraz źródłowe i dokumentacja programu):

Polecenie whereis najpierw informuje, gdzie znajdują się pliki źródłowe: /usr/src/koffice-1.4.1/kword. Następnie pokazuje położenie wykonywalnych plików binarnych: /usr/bin/kword oraz /usr/bin/X11/kword. Program KWord znajduje się w dwóch różnych miejscach, co jest nietypowe, ale się zdarza. Ostatnią wyświetloną informacją jest położenie stron podręcznika systemowego: /usr/share/man/man1/kword.1.gz. Uzbrojony w te informacje, masz pewność, że program jest rzeczywiście zainstalowany w komputerze, i wiesz, jak go uruchomić.

Jeśli chcesz wyszukać tylko pliki binarne, użyj opcji -b:

```
$ whereis -b kword
kword: /usr/bin/kword /usr/bin/X11/kword
```

Aby wyszukać tylko strony podręcznika systemowego, dodaj opcję -m:

```
$ whereis -m kword
kword: /usr/share/man/man1/kword.l.gz
```

Aby ograniczyć wyszukiwanie do plików źródłowych, skorzystaj z opcji - s:

```
$ whereis -s kword
kword: /usr/src/koffice-1.4.1/kword
```

Polecenie whereis jest dobrym, szybkim sposobem ustalania kluczowych informacji o programach zainstalowanych w komputerze. Będziesz używał go częściej, niż mogłoby Ci się wydawać.

# Czytanie opisów poleceń

### whatis

Wcześniej w tym rozdziale poznałeś opcję - f polecenia man, która wyświetla na ekranie opis polecenia zaczerpnięty z jego strony *man*. Trudno jednak zapamiętać związek między nazwą tej opcji a jej funkcją. Prawdopodobnie łatwiej zapamiętasz polecenie whatis, które robi dokładnie to samo: wyświetla opis polecenia zawarty na jego stronie *man*.

```
$ man -f ls
ls (1) - list directory contents
$ whatis ls
ls (1) - list directory contents
```

Polecenie whatis obsługuje też wyrażenia regularne i symbole wieloznaczne. Aby przeszukać bazę danych *man* z wykorzystaniem symboli wieloznacznych, użyj opcji -w (lub --wildcard):

```
$ whatis -w ls*
ls (1) - list directory contents
lsb (8) - Linux Standard Base support for Debian
```

#### Czytanie opisów poleceń

```
lshal (1) - List devices and their properties
lshw (1) - list hardware
lskat (6) - Lieutnant Skat card game for KDE
[listing skrócono ze względu na długość]
```

Użycie symboli wieloznacznych może wydłużyć czas wyszukiwania, ale w dzisiejszych szybkich komputerach nie ma to większego znaczenia, więc prawdopodobnie nie musisz się tym przejmować.

Aby skorzystać z wyrażeń regularnych, dodaj opcję - r (lub - - regex).

NAUKA POLECEŃ

```
$ whatis -r ^rm.*
rm (1) - remove files or directories
rmail (8) - handle remote mail received via uucp
rmdir (1) - remove empty directories
rmt (8) - remote magtape protocol module
```

### WSKAZÓWKA

W niniejszej książce brakuje miejsca na omówienie wyrażeń regularnych, ale możesz dowiedzieć się więcej z książki *Sams Teach Yourself Regular Expressions in 10 Minu*tes (ISBN: 0672325667) autorstwa Bena Forty'ego.

Wyrażenia regularne również mogą spowalniać działanie polecenia whatis, ale prawdopodobnie i w tym przypadku nie zauważysz żadnej różnicy.

Polecenie whatis jest łatwe do zapamiętania (na pewno łatwiejsze niż man -f) i szybko zwraca ważne informacje, więc warto się go nauczyć. Znajdowanie polecenia na podstawie realizowanej przez nie funkcji

# Znajdowanie polecenia na podstawie realizowanej przez nie funkcji

#### apropos

Polecenie whatis przypomina man -f, a polecenie apro >pos działa podobnie jak man -k, tzn. wyszukuje na stronach *man* nazwy i opisy poleceń. Przydaje się to, kiedy wiesz, do czego służy pewne polecenie, ale nie możesz przypomnieć sobie jego nazwy.

Korzystanie z polecenia apropos jest łatwe: wystarczy podać słowo lub frazę opisującą przeznaczenie polecenia, którym jesteś zainteresowany.

```
$ man list
No manual entry for list
$ man -k list
last (1) - show listing of last logged in users
ls (1) - list directory contents
lshw (1) - list hardware
lsof (8) - list open files
[listing skrócony ze względu na długość]
$ apropos list
last (1) - show listing of last logged in users
ls (1) - list directory contents
lshw (1) - list hardware
lsof (8) - list open files
[listing skrócony ze względu na długość]
```

Podobnie jak w przypadku whatis, w wyszukiwaniach możesz używać opcji -w (lub --wildcard) oraz -r (lub --⇒regex). Bardziej interesująca jest jednak opcja -e (lub --

#### Ustalanie wersji polecenia, która zostanie uruchomiona

►exact), która zwiększa precyzję wyszukiwania. Na przykład na powyższym listingu wyszukiwanie słowa *list* zwróciło polecenie last, ponieważ w jego opisie znajduje się słowo *listing*. Spróbujmy powtórzyć to wyszukiwanie, tym razem z opcją -e.

```
$ apropos -e list
ls (1) - list directory contents
lshw (1) - list hardware
lsof (8) - list open files
[listing skrócony ze względu na długość]
```

Tym razem polecenie last zostało pominięte, ponieważ nakazaliśmy wyświetlić tylko wyniki ze słowem *list*, a nie *listing*. W moim komputerze dodanie opcji - e skróciło listę wyników z 80 do 55 pozycji; takie zawężenie wyników wyszukiwania ułatwia znalezienie żądanego polecenia.

## Ustalanie wersji polecenia, która zostanie uruchomiona

#### which

Wróćmy do polecenia whatis i przypomnijmy sobie, co się stało, kiedy użyliśmy go w połączeniu z opcją -b w celu *wyszukania plików binarnych* programu KWord:

```
$ whereis -b kword
kword: /usr/bin/kword /usr/bin/X11/kword
```

### Ustalanie wersji polecenia, która zostanie uruchomiona

Pliki wykonywalne programu KWord znajdują się w dwóch różnych miejscach. Który z nich zostałby jednak wykonany jako pierwszy? Możesz się tego dowiedzieć dzięki poleceniu which.

\$ which kword
/usr/bin/kword

Polecenie which informuje, która wersja polecenia zostanie wykonana, kiedy wpiszesz samą jego nazwę. Innymi słowy, jeśli wpiszesz kword i naciśniesz klawisz *Enter*, powłoka wykona wersję przechowywaną w katalogu /usr/bin. Jeśli wolałbyś uruchomić wersję przechowywaną w katalogu /usr/bin/X11, zmień katalog za pomocą polecenia cd i wpisz ./kword albo użyj bezwzględnej ścieżki do polecenia i wpisz /usr/bin/X11/kword.

Polecenie which pozwala też szybko sprawdzić, czy dane polecenie jest zainstalowane w systemie. Jeśli polecenie jest dostępne i znajduje się w jednym z katalogów zapisanych w zmiennej PATH, dowiesz się, gdzie je znaleźć; w przeciwnym razie wrócisz do wiersza poleceń bez żadnych wyników.

```
$ which arglebargle
$
```

Aby znaleźć wszystkie wersje polecenia (jak w przypadku whereis -b), użyj opcji -a (skrót od *all* — wszystkie).

```
$ which -a kword
/usr/bin/kword
/usr/bin/X11/kword
```

Podsumowanie

# Podsumowanie

Powyższy rozdział nosi tytuł "Nauka poleceń" i właśnie tym się zajmowaliśmy. Wiesz już, że istnieje wiele sposobów uzyskiwania informacji o opcjach dostępnych w wierszu poleceń. Ciężką artylerią są polecenia man i info, które zawierają obszerne opisy niemal wszystkich poleceń dostępnych w Twoim systemie. Pamiętaj, że polecenia whereis, whatis, apropos i which również mają swoje zalety, zwłaszcza jeśli chcesz uniknąć przedzierania się przez rozwlekłe strony *man* oraz *info*, co jest zrozumiałe, choć często niemożliwe. Czasem trzeba zakasać rękawy i przystąpić do czytania strony *man*. Myśl o tym jak o szpinaku: możesz go nie lubić, ale z pewnością jest zdrowy.

To prawda, że wiele poleceń opisanych w tym rozdziale częściowo się pokrywa. Na przykład man -k działa tak samo jak apropos, a man -f tak samo jak whatis, natomiast whereis -b jest funkcjonalnie równoważne poleceniu which -a. Od Ciebie zależy, którego z nich użyjesz w danej sytuacji. Warto jednak znać różne możliwości, aby rozumieć skrypty powłoki albo instrukcje pisane przez innych użytkowników. Istotą Linuksa jest różnorodność i swoboda wyboru, nawet w pozornie drugorzędnych kwestiach takich jak polecenia wydawane w powłoce.